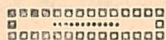

МАЛЪКЪ СЪЧКО.

Малъкъ Съчко,
Майсторъ славенъ,
Съ майсторлъка
Си прославенъ:
Сутринъ сѣдне,
Па не става —
Шие, кърпи,
Прѣкроява:
Взелъ кожуха
На земята,
Па го рѣже
И прѣмъята;
Рѣже, рѣже,
Послѣ шие
И подъ него
Пакъ я скрие;
Ту я цѣла
Разсъблича,
Ту отново
Я облича, —
Денемъ, нощемъ
Нѣма мира,
Все работи,
Все не спира!

С. Д.

КУКЛА И ПАЛЯЧО.

Госпожица Марийка е седнала на единъ столъ.
Тя седи на него изправена като възпитана госпожица.

Марийка е красива кукла съсъ сини очи и кждрави руси коси. Тя има розова рокля, червена шапка, бѣли чорапи и черни пантофки.

Господинъ Палячо се простналъ на земята съ нощтъ надолу, краката и ржцѣтъ му разперени — той изглежда много нещастенъ.

— Бѣдни Палячо, — каза госпожица Марийка,
— какво Ви се е случило? Да не сте падналъ?